

4 Νοεμβρίου 2018

Ύμνος

Κυρίέ μου Σε υψώνω

Βιβλικό Ανάγνωσμα

Ψαλμός 23

Ύμνοι

Ποιμένας μου ο Κύριος

Πόσον μέγα εν Σοι φίλον

Είσαι κοντά μου πάντα Εσύ

Χιλιάδες λόγοι

Βιβλικό Ανάγνωσμα

Δανιήλ 1: 1-15, Ιερεμίας 29: 1-7 & 28

Ομιλία

Η ιστορία δύο πόλεων

Ύμνος

Ευλογημένη Θεέ

Εισήγηση

Προσευχές ευχαριστίας

Δείπνο Κυρίου

Ύμνος

Στον σταυρόν ω Ιησού

Ύμνος

Έρχετ' η στιγμή

Η Χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού

ΔΑΝΙΗΛ 1

1 Τον τρίτο χρόνο του Ιωακίμ, βασιλιά του Ιούδα, ήρθε ο βασιλιάς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ στην Ιερουσαλήμ και την πολιορκήσε.

2 Τότε ο Κύριος παρέδωσε στην εξουσία του τον Ιωακίμ και μερικά από τα σκεύη του ναού του Θεού.

Ο Ναβουχοδονόσορ έφερε τους αιχμαλώτους στη χώρα Σινάρ, και τα ιερά σκεύη στο θησαυροφυλάκιο του ναού του Θεού του.

3 Διέταξε τον Ασπενάζ, προϊστάμενο του προσωπικού του, να επιλέξει από τους Ισραηλίτες όσους νέους ήταν από βασιλική γενιά ή από οικογένειες ευγενών. 4 Αυτοί δεν έπρεπε να έχουν κανένα σωματικό ελάττωμα· έπρεπε να είναι εμφανίσιμοι, να έχουν μεγάλη μόρφωση και να διαθέτουν γνώση και αντίληψη, προκειμένου να προσληφθούν στα ανάκτορα, στην υπηρεσία του βασιλιά. Θα τους δίδασκαν να διαβάζουν και να γράφουν τη γλώσσα των Βαβυλωνίων. 5 Ο βασιλιάς είχε διατάξει να τους δίνουν κάθε μέρα από το φαγητό και το κρασί που έτρωγε κι έπινε ο ίδιος. Και μετά από τριετή εκπαίδευση θα προσλαμβάνονταν στην υπηρεσία του.

6 Ανάμεσα σ' αυτούς τους άντρες της φυλής Ιούδα ήταν ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας. 7 Αλλά ο προϊστάμενος του προσωπικού τούς έδωσε άλλα ονόματα: ονόμασε το Δανιήλ, Βαλτάσαρ· τον Ανανία, Σεδράχ· το Μισαήλ, Μισάχ και τον Αζαρία, Αβέδ-Νεγώ.

8 Ο Δανιήλ αποφάσισε να μη μιανθεί από τις τροφές και το κρασί του βασιλιά· γι' αυτό παρακάλεσε τον προϊστάμενο του προσωπικού να τον απαλλάξει απ' αυτήν την υποχρέωση. 9 Ο Θεός βοήθησε το Δανιήλ να κερδίσει την εύνοια και την καλοσύνη του προϊσταμένου. 10 Είπε όμως στο Δανιήλ: «Εγώ φοβάμαι τον κύριό μου το βασιλιά, που καθόρισε το φαγητό σας και το πιωτό σας. Αν αυτός δει ότι φαίνεσαι πιο αδύνατος από τους άλλους νέους της ηλικίας σας, θα θεωρηθώ εγώ υπεύθυνος και θα με θανατώσει».

11 Τότε ο Δανιήλ είπε στον επόπτη, που είχε διοριστεί από τον προϊστάμενο του προσωπικού για να φροντίζει αυτόν, τον Ανανία, το Μισαήλ και τον Αζαρία: 12 «Δοκίμασε, λοιπόν, τους δούλους σου δέκα μέρες. Ας μας δώσουν όσπρια να φάμε και νερό να πιούμε. 13 Και μετά ας συγκρίνουν μπροστά σου τα πρόσωπά μας με τα πρόσωπα των νέων που τρώνε από το φαγητό του βασιλιά· τότε θ' αποφασίσεις τι θα κάνεις μ' εμάς». 14 Ο επόπτης τούς άκουσε και τους δοκίμασε δέκα μέρες. 15 Όταν πέρασαν οι δέκα μέρες, τα πρόσωπα

τους φάνηκαν ωραιότερα και παχύτερα απ' όλους τους άλλους νέους που έτρωγαν από το φαγητό του βασιλιά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 29

1-2 Ο προφήτης Ιερεμίας έστειλε επιστολή από την Ιερουσαλήμ προς τους υπόλοιπους από τους πρεσβυτέρους, τους ιερείς, τους προφήτες και σ' όλον το λαό, που ο Ναβουχοδονόσορ τους είχε φέρει αιχμαλώτους από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα. Η επιστολή αυτή γράφτηκε μετά που ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων είχε εκτοπίσει από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα το βασιλιά Ιωακίμ, τη βασιλομήτορα, τους αξιωματούχους και τους αρχηγούς του βασιλείου του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, καθώς και όλους τους τεχνίτες και τους κατασκευαστές των οχυρωματικών έργων.

3 Ο Ιερεμίας έστειλε την επιστολή με τον Ελασά, γιο του Σαφάν, και το Γεμαρία, γιο του Χελκία, τους οποίους ο βασιλιάς του Ιούδα Σεδεκίας είχε στείλει πρεσβευτές στο βασιλιά Ναβουχοδονόσορ στη Βαβυλώνα. Το κείμενο της επιστολής είναι το ακόλουθο:

4 Ο Κύριος του σύμπαντος, ο Θεός του Ισραήλ, λέει σε όλους εκείνους που οδηγήθηκαν αιχμάλωτοι από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα:

5 «Χτίστε σπίτια και κατοικήστε σ' αυτά· φυτέψτε κήπους και φάτε τους καρπούς τους. 6 Παντρευτείτε και αποκτήστε παιδιά. Παντρεύστε τους γιους σας και τις κόρες σας, για ν' αποκτήσουν κι εκείνοι παιδιά και πολλαπλασιαστείτε εκεί· μη συρρικνωθείτε. 7 Επιδιώξτε την ευημερία της πόλης στην οποία σας οδήγησα αιχμαλώτους και προσευχηθείτε σ' εμένα γι' αυτήν, γιατί όταν ευημερεί αυτή ευημερείτε κι εσείς».

Αυτός είναι ο τίτλος του αριστουργήματος που έγραψε το 1859 ο Κάρολος Ντίκενς.

Ο προσεκτικός όμως μελετητής των Γραφών, παρατηρεί πόσο ο τίτλος αυτός ταιριάζει στην ιστορία του κόσμου μας, έτσι όπως ο Θεός την ξεδιπλώνει στη Βίβλο Του.